

Jak řešit potíže během potápění

Dvakrát jsem téměř přišel o život. Jednou jsem se málem utopil, když jsem se vydal s třemi přáteli potápět se do rozbouřeného moře v zátocě Dwejra u maltézského Gozo, podruhé jsem smrti jen těsně unikl při nočním potápění na Galapágách.

Obě události zapříčinila má hloupost a nedostatečná příprava. Byl jsem tehdy mladší a hodně naivní – člověk si myslí, že jemu se prostě stát nic nemůže, a i kdyby, tak se z toho nějak dostane. Naštěstí jsem ve zmíněných případech nezaplatil cenu nejvyšší.

VDECHNUL JSEM VODU...A TÉMĚŘ SE UTOPII V ROZBOUŘENÉM MOŘI

Jednou jsme se dvěma přáteli rozhodli potápět se v zátocě Dwejra u Gozo. Byl to tehdy naprosto šílený nápad, protože moře bylo tak rozbouřené, že vlny bušily do úzkého průchozího tunelu jako zběsilé a rozbíjely se tam až o strop, ale protože jsme se tam potápěli již před týdnem, mysleli jsme si, že to zvládneme.

Když jsme se dostali těsně ke skalám, spatřili jsme divadlo, které bychom si nikdy nedokázali představit. Voda se hnala do úzkého tunelu, kterým jsme museli proplout a vystřelovala z něj ven takovou rychlostí, že nás to prakticky vsálo dovnitř.

Všechno se odehrálo velmi rychle. Pamatuji si, že jsem neviděl dále než na své ruce. Prudce mne to házelo ze strany na stranu. Asi po 10 minutách jsme se konečně dostali z tunelu ven do „modra“ a až tam jsme si uvědomili, jak šílený to byl nápad.

"Čím více informací znáš před ponorem, tím máš větší možnost zvládnout co bys mohl udělat špatně."

Vedl jsem ty dva kolegy trochu dále a ihned jsme se rozhodli vrátit se na pevninu. Počkal jsem na ně, abychom vystoupili k hladině společně, ale naneštěstí se přímo nade mnou rozlomila obrovská vlna, které mne odhodila do strany ke skále, strhla mi masku a vyrazila i regulátor. Lahev se mi zachytila ve skalní prasklině a já vdechnul vodu. Naštěstí jsem se neuhodil do hlavy, ale v mysli mi proběhlo celé dětství, když jsem si začal uvědomovat: "Topím se, umírám".

Instinktivně jsem sáhl po regulátoru, který se mi houpal po straně mého obleku, nasadil si jej a pokusil se opět začít dýchat vzduch. Dokázal jsem to, vyprostil se z místa, kde jsem uvízl a začal stoupat k hladině. Kdykoliv si na to znovu vzpomenu, uvědomuji si, že jsem měl štěstí, protože díky určité praxi jsem tehdy zareagoval přesně tak, jak bylo jedině možné

Při potápění ve známém prostředí si lze snadněji představit, co tam může člověka čekat. Ale když se potápím ve zcela novém prostředí, činím určitá preventivní opatření, ke kterým patří i řada základních otázek na místní potápěče, abych si byl jistý tamnějšími běžným počasím i obyvyklými podmínkami na moři.

RADY POTÁPĚČŮM

Čím více informací znáš před ponorem, tím máš větší možnost zvládnout co bys mohl udělat špatně.

Mé rady potápěčům jsou následující: 1. Znej sám sebe. 2. Znej svou výbavu. 3. Znej své území. Učiň všechna potřebná preventivní opatření a nikdy se nedomnívej, že když se budeš ptát i na základní věci, vyzní to jako hloupé otázky. Máš-li jakékoliv pochybnosti, zeptej se. Je mnohem lepší jít na ponor s pocitem jistoty, než se cítit bezmocný v krizové situaci. A nic nepovažuj za zaručené.

[Přečtěte](#), co zažil Kurt Arrigo na Galapágách.